

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Mgr. R. G.**, narozený dne XXX
bytem XXX

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 12. 2. 2018 se žalobce domáhal ochrany soudu proti nečinnosti ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“ nebo „ministerstvo“) týkající se vznesené námitky podjatosti v souvislosti s přestupkovým řízením vedeným pod sp. zn. MMFM 15334/2018.
2. Žalobce uvádí, že v tomto řízení vznesl dne 26. 9. 2017 námitku podjatosti vyřizující úřednice a současně všech pracovníků odboru dopravy Magistrátu města Frýdek-Místek,

tajemníka i primátora, všech pracovníků odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje včetně jeho ředitele. Žalovaný mu přípisem ze dne 11. 12. 2017, č. j. 878/2017-160-SPR/3 sdělil, že není třeba o námitce podjatosti rozhodovat usnesením pro zjevnou obstrukci námitky. Proti tomuto postupu podal žalobce dne 3. 1. 2018 stížnost proti nečinnosti a domáhal se, aby ministr dopravy uložil žalovanému rozhodnout o námitce podjatosti ředitele krajského úřadu. Ministr dopravy se k věci nevyjádřil a žalovaný mu přípisem ze dne 12. 1. 2018 pouze sdělil, že ve svém přístupu žalovaný neshledává nečinnost.

3. Žalobce má za to, že bezúspěšně vyčerpal všechny zákonné prostředky k odstranění nečinnosti správního orgánu, a proto se domáhá ochrany žalobou dle ust. § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Dle žalobce je povinností správních orgánů rozhodnout o vznesené námitce podjatosti rozhodnutím se všemi náležitostmi dle správního řádu, i kdyby se jednalo o námitku obstrukční. V daném případě žalovaný má povinnost rozhodnout o námitce podjatosti vznesené proti řediteli Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Pokud tento postup žalovaný odmítá, dopouští se tím nezákonné nečinnosti, kterou je nutno soudním rozhodnutím odstranit.
4. Závěrem žalobce navrhuje, aby soud rozsudkem uložil žalovanému povinnost o námitce podjatosti rozhodnout do třiceti dnů.
5. Žalovaný v písemném vyjádření k meritu věci uvádí, že žalobci sdělil důvody, pro které nebylo nutno rozhodovat o podané námitce podjatosti usnesením. Jednalo se především o procesní obstrukce, které žalobce obdobnými námitkami činí opakovaně ve správních řízeních. Dále žalovaný uvádí, že pochybnost o nepodjatosti musí být doložitelná a přezkoumatelná i v případě, že by námitka byla vznesena bezodkladně, žalobce však svoji námitku nepodložil žádnými důkazy. Námitku podjatosti nelze v počátku řízení vznést proti všem orgánům státní správy operujícími na daném úseku státní správy, neboť ani žalovaný či krajský úřad nejsou způsobilé zasahovat do řízení ve fázi, kdy byl pouze podán odpor proti příkazu o uložení pokuty. Cílem podané námitky je tak pouze prodlužovat řízení se snahou dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek. Svůj názor opírá žalovaný i o judikaturu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný se též ztotožňuje s názorem vyplývajícím z odborné literatury, z níž cituje: „*Hlavním účelem § 14 (zákonu č. 500/2004 Sb., správního řádu) je zajistit, aby se na rozhodování nepodílela podjatá úřední osoba, nikoliv zajistit, aby se o jakékoliv námitce podjatosti podané účastníkem, kdykoliv v průběhu řízení formálně rozhodovalo usnesením, byť nesprávně.*“ (Vedral, Josef. 2012, *Správní řád – komentář*, 2. vydání. Praha: Bova Polygon, 2012.).
6. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
7. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce ani žalovaný se ve stanovené lhůtě k projednání věci bez nařízení jednání nevyjádřili (§ 51 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadený postup žalovaného a vycházel přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.).
8. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
9. Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s

nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

10. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu „*každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.*“
11. Podle ust. § 14 odst. 2 správního řádu účinného ke dni 31. 10. 2018 „*účastník řízení může namítnout podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení (dále jen „představený“).*“
12. Městský soud v Praze se při posuzování důvodnosti žaloby zabýval otázkou, zda byl žalovaný správní orgán skutečně nečinný a dospěl k závěru, že tomu tak nebylo.
13. Ze správního spisu soud ověřil, že žalobce dne 26. 9. 2017 podal odpor proti příkazu ze dne 18. 9. 2017 vedenému pod č.j. MMFM 124145/2017, jímž mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupky spáchané dne 27. 7. 2017; v rámci uplatněného odporu vznesl žalobce námitku podjatosti proti vyřizující úřednici, všech pracovníků odboru dopravy a silničního hospodářství Magistrátu města Frýdku - Místku, náměstkům, tajemníka i primátora města Frýdku - Místku, všech pracovníků odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje včetně jeho ředitele a dále konkrétně označeného pracovníka ministerstva. Za důvod označil žalobce skutečnost, že je advokátem zastupujícím opakovaně osoby obviněné z přestupků v celém Moravskoslezském kraji, proto má obavu z nepřátelského vztahu uvedených osob.
14. Po postoupení spisu s námitkou podjatosti ministerstvu žalovaný zaslal žalobci přípis ze dne 11. 12. 2017, č. j. 878/2017-160-SPR/3, v němž zrekapituloval dosavadní průběh řízení a sdělil žalobci, že jím vznesená námitka podjatosti „*je nekonkrétní, ničím nedoložená a spekulativního charakteru*“ a dále, že „*o námitce není nutné rozhodovat usnesením, ale postačuje sdělení, příp. její vypořádání v odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu.*“ a to s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 107/2013-30. Žalovaný rovněž uvedl, že námitka podjatosti ředitele odboru agend řídičů je bezpředmětná, neboť tato osoba nemůže žádným způsobem vstupovat do předmětného řízení.
15. Žalobce následně dne 3. 1. 2018 podal stížnost na nečinnost s odůvodněním, že žalovaný nerozhodl usnesením, a je tak nečinný.
16. Přípisem ze dne 12. 1. 2018 žalovaný sdělil žalobci, že již v předchozím přípisu byly žalobci sděleny důvody, pro které je jeho námitka obstrukčního charakteru, neboť je nekonkrétní, ničím nedoložená a spekulativního charakteru a má pouze za cíl prodlužovat správní řízení a tím dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek, což je též důvodem, pro který žalovaný přistoupil k vyřízení námitky neformálním sdělením.
17. Dle soudu postup žalovaného ve svém důsledku neznamená nečinnost žalovaného.
18. Žalobce nebrojí v podané žalobě proti posouzení námitky podjatosti žalovaným, předmětem žaloby učinil žalobce toliko tvrzení, že pokud žalovaný na jím vznesenou

námítku reagoval pouze sdělením ze dne 11. 12. 2017, č. j. 878/2017-160-SPR/3ou, které nemělo formu usnesení, je žalovaný nečinným.

19. Obecně lze konstatovat, že žalobou podle ust. § 79 a násl. s. ř. s. se nelze úspěšně domáhat ochrany proti nečinnosti správního orgánu v případě jakékoliv jeho pasivity, ale pouze v případech, kdy správní orgán má povinnost vydat ve správním řízení rozhodnutí ve věci samé nebo má povinnost vydat osvědčení, rovněž když je žalobce nositelem veřejného subjektivního práva na vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení; jinými slovy žalobce se může domáhat vydání rozhodnutí tehdy, kdy na jeho vydání má právní nárok.
20. Předně soud uvádí, že podanou žalobou se žalobce domáhá vydání procesního rozhodnutí, nikoli rozhodnutí ve věci samé či vydání osvědčení. Lze však konstatovat, že na vydání rozhodnutí o vznesené námitce má právní nárok.
21. Soud proto posuzoval otázku, zda přípis ze dne 11. 12. 2017, č. j. 878/2017-160-SPR/3, jenž je toliko písemností, kterou žalovaný sděluje žalobci své posouzení jeho námítky podjatosti, je v materiálním smyslu rozhodnutím ve smyslu ust. § 65 s.ř.s. Žalovaný v tomto přípisu mimo jiné námítku podjatosti označil za obstrukční, nekonkrétní, nedoloženou a spekulativní a to s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 107/2013-30. Žalovaný rovněž uvedl, že námitka podjatosti ředitele odboru agend řidičů je bezpředmětná, neboť tato osoba nemůže žádným způsobem vstupovat do předmětného řízení. Z obsahu tohoto přípisu je tedy dle soudu zcela zřejmé, čeho se týká a jak se žalovaný s uplatněnou námitkou vypořádal. Jinými slovy z jeho obsahu jednoznačně vyplývá, že žalovaným námitce podjatosti nebylo vyhověno.
22. S ohledem na jednoznačný obsah posuzovaného přípisu ze dne 11. 12. 2017, č. j. 878/2017-160-SPR/3, v němž žalovaný uvedl své posouzení vznesené námítky podjatosti, dospěl zdejší soud k dílčímu závěru, že posuzovaný přípis je rozhodnutím ve smyslu ust. 65 odst. 1 s. ř. s., neboť jde o úkon správního orgánu, který tyto definiční znaky splňuje.
23. Z výše citovaného ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu vyplývá, že o *námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení*. Zákon tedy formu usnesení předepisuje.
24. Byť v daném případě nebyla dodržena žalovaným zákonem stanovená forma, bylo by možno k takové vadě v daném případě přihlídnout pouze tehdy, jestliže tato vada mohla mít za následek zkrácení práv žalobce v důsledku, že nebyl řádně poučen (srov. – *mutatis mutandis* – nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 12. 1996, sp. zn. III. ÚS 301/95). To v daném případě žalobcem namítáno nejen nebylo, ale ani následné jednání žalobce objektivně nevzbuzuje pochybnost o tom, co a v jaké lhůtě může žalobce učinit. Jinými slovy namítaný nedostatek formy usnesení v posuzované věci nemohl vést k nezákonnosti rozhodnutí ve věci samé. V daném případě bylo zahájeno řízení o přestupcích, jichž se měl žalobce dopustit dne 27. 7. 2017. Protože žalobce podal proti příkazu vydanému dne 18. 9. 2017 odpor, byl jeho včasným podáním příkaz zrušen. Správní orgán následně povede řízení o přestupku, v jehož rámci má právo žalobce vznést a doložit všechny jím uplatněné námítky, včetně konkrétně vznesené námítky podjatosti úředních osob.
25. Dle soudu bezpodmínečné lpění na formě usnesení nelze v daném případě považovat za nečinnost správního orgánu. Bylo by výrazem přepjatého formalismu, pokud by soud pouze na základě nedostatku formy jinak zcela obsahově bezrozporné rozhodnutí negoval

uložením povinnosti o námitce rozhodnout usnesením v situaci, kdy o této námitce bylo z materiálního hlediska jednoznačně rozhodnuto.

26. Soud považuje za vhodné vyjádřit se též k samotné námitce podjatosti. Žalobce namítá podjatost všech pracovníků odboru dopravy a silničního hospodářství Magistrátu města Frýdku – Místku, včetně vedoucího odboru, tajemníka i primátora města, dále všech pracovníků odboru dopravy krajského úřadu Moravskoslezského kraje včetně jeho ředitele a rovněž proti jednomu pracovníkovi Ministerstva dopravy. Lze konstatovat, že žádnými důkazy nepodloženou námitkou, odůvodněnou pouze tím, že žalobce je advokátem zastupujícím v Moravskoslezském kraji osoby obviněné z přestupků nelze tvrdit podjatost všech pracovníků odboru dopravy nejen v příslušném okrese, ale v celém kraji. Taková námitka by musela být podpořena skutečně relevantními důkazy, aby bylo možno uvažovat o její důvodnosti.
27. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 4. 2014, č. j. 3 As 107/2013-30, s jehož názorem se Městský soud v Praze plně ztotožňuje: *„Obecně k problematice posuzování objektivního způsobu vedení řízení před správními orgány považuje Nejvyšší správní soud za potřebné zdůraznit, že nelze jen tak účelově obvinít úředníka z podjatosti broušením difamujících spekulací a kombinací a očekávat, že bez přesvědčivých důkazů, případně s účelově vytvářenými „důkazy“ nebo dokonce bez důkazů, bude takové obvinění „z opatrnosti“ akceptováno. Takové snahy, směřující k paralyzování výkonu státní správy, nemají nic společného s ochranou jakýchkoli oprávněných zájmů a v principu škodí také ochraně veřejných subjektivních práv účastníků řízení před správními soudy.“*
28. Výše zmíněný závěr Nejvyššího správního soudu je ve věci řízení o přestupku navíc umocněn skutečností, že u projednávaného přestupku zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) stanovil krátkou promlčecí dobu, s jejímž uplynutím spojuje zánik odpovědnosti za přestupek (§ 29 zákona o přestupcích). Promlčecí doba, která je v daném případě 1 rok (§ 30 písm. a) zákona o přestupcích) počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku (§ 31 odst. 1 zákona o přestupcích), a tato doba se přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku a poté až vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným (§ 32 odst. 2 zákona o přestupcích). Správní orgán má tak od zahájení řízení 1 rok na rozhodnutí o přestupku, pokud nenastanou okolnosti, pro něž by se promlčecí doba stavěla. Časová náročnost vyřízení takovéto námítky podjatosti, kdy by bylo nutné zjišťovat podjatost všech pracovníků krajského odboru dopravy a následně i všech pracovníků odboru dopravy na úrovni okresní je zcela neadekvátní posuzovanému případu a takový postup by zcela účelově znemožnil vyřízení žalobcova přestupku ve lhůtě jednoho roku, nebo by přinejmenším znemožnil jeho důkladné posouzení. Při absenci důvodného podezření podloženého relevantními důkazy by tak vyřizováním této námítky byla znemožněna činnost správních orgánů spočívající v rozhodování o přestupku.
29. Soud tedy uzavírá, že způsob vyřízení žalobcových námítek podjatosti v daném případě neznamená nečinnost správního orgánu, proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a podle § 81 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností

nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. prosince 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová v.r.
předsedkyně senátu